

2. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Másodlagosan:

3. nyilvánítsa semmisnek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) címén a tagállamok által kifizetett egyes költségeknek a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló 2004. február 4-i 2004/136/EK bizottsági határozatot abban a részében, amely a 3.194.596 euró összegre vonatkozik.

4. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Finnország a vitás határozattal kapcsolatban a következőket állapítja meg:

- i) A Bizottság nem megfelelően alkalmazta a 3887/92 rendelet ⁽¹⁾ 9.cikk (2) bekezdését és tévesen értékelte a helyzetet Észak-Karéliában. A Bizottság nem bizonyította, hogy a területalapú támogatás finn ellenőrző rendszerében jelentős hiányok tapasztalhatók Észak-Karéliában, és hogy a Bizottság által megkövetelt korrekciós intézkedéseket a finn hatóságok nem hozták meg;
- ii) A Bizottság tévesen értékelte a helyzetet Észak-Ostrobotniában, Észak-Savóban, Közép-Finnországban, Kainuuban és Lappföldön. Nem bizonyította, hogy a területalapú támogatás finn ellenőrző rendszerében jelentős hiányok tapasztalhatók a vizsgált régiókban és hogy az általa megkövetelt korrekciós intézkedéseket a finn hatóságok nem hozták meg;
- iii) A Bizottság megsértette az arányosság elvét, amikor a vitás határozatot kiterjesztette Észak-Karéliára, Észak-Ostrobotniára, Észak-Savóra, Közép-Finnországra, Kainuura és Lappföldre. Végül,
- iv) A Bizottság nem bizonyította, hogy az Észak-Karéliában, Észak-Ostrobotniában, Észak-Savóban, Közép-Finnországban Kainuban és Lappföldön a területalapú támogatások ellenőrző rendszerében alkalmazott intézkedésekkel kapcsolatos eljárás a közösségi joggal ellentétes.

⁽¹⁾ HL L 40., 2004. 02. 12. 31. o.

⁽¹⁾ A Bizottság 1992. december 23-i 3887/92/EGK rendelete egyes közösségi támogatások rendszerére vonatkozó igazgatási és ellenőrzési integrált rendszer alkalmazásáról, HL L 391., 1992. 12. 31., 36. o.

kézbizetési cím: Luxembourg, 2004. április 5-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság az EK Szerződés 49. cikke alapján fennálló kötelezettségeit elmulasztotta, amennyiben az Ausländerbeschäftigungsgesetz 18. cikk (12)-(16) bekezdései, valamint a Fremdengesetz 10. cikk (1) bekezdés 3. pontja aránytalan módon korlátozza a szolgáltatások nyújtása keretében, harmadik ország állampolgárságával rendelkező munkavállalók kiküldetését.

– kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtók hátrányosan érintettek, amennyiben harmadik országból származó munkavállalókat küldenek ki Auszriába, tekintettel arra, hogy három különböző osztrák hatóságnál, három ellenőrzési eljárásnak kell magukat alávetniük. A Fremdengesetz (FrG) (idegenrendészeti törvény) által előírt és a hatáskörrel rendelkező konzulátusokon kiállított vízumon valamint az Arbeitsvertragsrechtsanpassungsgesetzben foglalt (AVRAG) (a munkaszerződésekre alkalmazandó jogról szóló törvény) bér- és a munkafeltételek ellenőrzésével kapcsolatos bejelentési eljáráson kívül az Ausländerbeschäftigungsgesetz (AuslBG) (külföldiek munkavállalásáról szóló törvény), megköveteli a munkaerő-piaci regionális szolgáltatásoknál az „EU kiküldetési bizonyítvány” beszerzését.

I. Az AuslBG 18. cikk (12)-(16) bekezdései és az „EU kiküldetési bizonyítvány”

Az AuslBG 18. cikk (12)-(16) bekezdés szerinti az „EU kiküldetési bizonyítvány” beszerzésének megkövetelése a Közösségen belül a szolgáltatásnyújtás szabad áramlására korlátozó hatással van.

Az „EU kiküldetési bizonyítvány” beszerzésének megkövetelése a FrG alapján előírt vízum és az AVRAG által előírt bejelentési eljárás túl aránytalan az Osztrák Köztársaságnak a visszaélések elleni küzdelem és a munkavállalók védelme által követett célkitűzésekhez képest.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 5-én az Osztrák Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-168/04. sz. ügy)

(2004/C 146/03)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Barbara Eggers asszony és Enrico Traversa úr meghatalmazotti minőségben,

1. A visszaélések megelőzése

Az osztrák szabály ellentétes az arányosság elvével, mivel a szolgáltatásnyújtás szabad áramlása keretében történő kiküldetés feltételeinek hatékony ellenőrzése kevésbé megszorító eszközökkel is biztosítható.

A vízum felmutatás kötelezettségének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy egy tagállam azon igazolt érdekének megfeleljen, amely alapján egy vállalkozás harmadik állam állampolgárságával rendelkező munkavállalóinak szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetésének feltételeit vizsgálják meg. Minden további ellenőrzés, mint jelen esetben egy másik közigazgatási szerv által kiállított EU kiküldetési bizonyítvány, nem igazolt.

2. A bér- és a munkafeltételek tiszteletben tartása

Az AuslBG 18. cikke (13) bekezdése 2. pontjában előírt feltétel, amely szerint az EU kiküldetési bizonyítványt csak akkor állítják ki, ha az Ausztriában az AVRAG által előírt bérezés és a munkafeltételek tekintetében alkalmazandó feltételeket tiszteletben tartja, egyaránt az aránytalan kettős ellenőrzés következményével jár.

Az EU kiküldetési bizonyítvány megszerzésének szükségessége, valamint az ehhez kapcsolódó eljárás aránytalan a munkavállalók védelmének célkitűzésével, mivel az Osztrák Köztársaság már rendelkezik kevésbé megszorító eszközökkel.

Az Osztrák Köztársaság az AVRAG útján ültette át a munkavállalók kiküldetésével kapcsolatos irányelvet, amely lehetővé teszi annak az utólagos ellenőrzését, hogy a megkívánt béreket ténylegesen megfizették-e.

3. Rendes munkavállalók

Az AuslBG 18. cikke (13) bekezdés 1. pontja értelmében a szolgáltatás nyújtójával kötött legalább egy éves vagy határozatlan idejű munkaszerződésnek követelménye, mint az EU kiküldetési bizonyítvány kiállításának feltétele, a szolgáltatásnyújtás szabad áramlásának korlátozásához vezet és semmiképpen nem igazolható. A visszaélések megelőzésének célkitűzése kevésbé megszorító eszközökkel is elérhető.

II. A tartózkodási engedély megtagadása, FrG 10. cikk (1) bekezdés 3. pontja

Az FrG 10. cikkének megfelelően a tartózkodási engedély kiállítását meg kell tagadni, amennyiben a munkavállaló egy tagállam területére már vízum nélkül lépett be. Ez a rendelkezés megakadályozza a kiküldetést, még akkor is, ha a szolgáltatás nyújtója bizonyítani tudja az ilyen kiküldetés jogosságát, vagyis ha már kérelmet nyújtott be, amely segítségével a tagállam a szükséges vizsgálatokat elvégezheti.

Az FrG 10. cikk (1) bekezdés 3. pontja szerint a tartózkodási engedély automatikus megtagadása aránytalan a tartózkodási jogra vonatkozó feltételek ellenőrzésének célkitűzésével és ezért jogellenesnek kell tekinteni.

A vízum automatikus megtagadása valamely tagállam területére való illegális belépés esetében jelentősen korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabad áramlását és ezt a szabadságot bizonyos szolgáltatási ágazatokban illuzórikussá teszi. A közösségi jog jelenlegi állapotában az Osztrák Köztársaság a beutazóvízum kiállításának keretében ugyanolyan hatékony, de kevésbé megszorító eszközökkel rendelkezik, amikor megvizsgálja, hogy területére egy harmadik állam állampolgára szolgáltatások nyújtása céljából kíván-e belépni.

A VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre 2004. április 2-i határozatával az Abbey National plc (az Inscape Investements Ltd részvételével) kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-169/04. sz. ügy)

(2004/C 146/04)

A VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre (Egyesült Királyság) 2004. április 2-i határozatával, amely 2004. április 5-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Abbey National plc (az Inscape Investements Ltd részvételével) kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A hatodik HÉA-irányelv⁽¹⁾ 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában szereplő, „a tagállamok által meghatározott különleges befektetési alapok kezelésére” vonatkozó adómentesség azt jelenti-e, hogy a tagállamoknak joguk van meghatározni a különleges befektetési alapok „kezelése” körébe tartozó tevékenységeket, valamint azokat a különleges befektetési alapokat, amelyek részesülhetnek a mentességben?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adandó válasz nemleges, és a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában szereplő „kezelés” kifejezés önálló közösségi jogi jelentéssel bír, akkor – tekintettel az értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, módosított 85/611/EGK tanácsi irányelvre (ÁÉKBV-irányelv)⁽²⁾ – a letétkezelő vagy a vagyonkezelő által az ÁÉKBV-irányelv 7. és 14. cikke, a nemzeti rendelkezések és az alapokra vonatkozó alkalmazandó szabályoknak megfelelően nyújtott szolgáltatások a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja értelmében, a „különleges befektetési alapok kezelésének” körébe tartozó adómentes szolgáltatások-e?